

τρία κείμενα για το κεφάλαιο ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Είναι αλήθεια ότι ο Βενιζέλος εμφανίζεται ως ο πρώτος πρωθυπουργός με μοντέρνες ιδέες πολιτικές, κοινωνικές και γενικά πολύ φιλελεύθερες αντιλήψεις. Κρητικός και πολιτικός, ο Βενιζέλος ήταν και αποτέλεσμα της όλης ιστορίας της νήσου, με τον πολιτισμό τον μινωικό, ελληνιστικό, τον τουρκικό, τον βενετσιάνικο και γενικά ρωμείο, ήταν ο μοναδικός εκπρόσωπος της νεωτέρας κατάστασης και της παγκόσμιας εξέλιξης.

Αβραάμ Μπεναρόγια, Ελπίδες και πλάνες. εκδ. Στοχαστής σελ. 60
(διατηρήθηκε η ορθογραφία του πρωτότυπου κειμένου)

Αντλώντας στοιχεία από το παραπάνω κείμενο και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να διευκρινίσετε την έννοια «βενιζελισμός» καθώς και το ρόλο του Βενιζέλου ως εκφραστή των νέων συνθηκών.

(Από το σχολικό βιβλίο: σελ. 48, «Στην περίοδο 1910-1922 ... τις οικονομικές της δραστηριότητες»)

Το 1915, όταν ο Βενιζέλος, εκυρίχτικε εναντίον των παλαιών κομμάτων που εξεδηλώθησαν μαζί με το στέμα, και υπέρ της Γερμανίας, και επαναστάτησε, κυρίχτηκε υπέρ των συμμάχων, έφυγε στη Θεσ/ίκη. Έτσι ή Ελλάς εμοιράσθη σε δύο, όλοι οι εκπρόσωποι των τότε πρωταρχικών εργατικών σωματείων Πειραιώς, κατέφυγαν στη Θεσ/ίκη, μαζί δε πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι Αθηνών και στελέχη του στρατού, προσκολλημένοι στην προσωπικότητα του Βενιζέλου και στον φιλελεύθερο και φιλεργατικό πολιτικό. Όλοι αυτοί πήραν τον τίτλον του «βενιζελικού» που σήμιενε ταυτόχρονα φιλελεύθερος και μάλιστα φιλεργατικός! Οι αρχηγοί των εργατικών σωματείων, από τον Πειραιά και μερικοί και από την Αθήνα πήραν τον ελαφρώς ειρωνικό τίτλο του «εργατο-πατέρα»...

Και μεταξύ των διανοουμένων φυγαδεύοντο πολλοί στη Θεσσαλονίκη και έτσι επληθύνοντο οι οπαδοί της Κυβέρνησης Θεσ/ίκης, οπαδοί του Βενιζέλου και το κίνημα αυτό ήταν ισχυρό εναντίον των γερμανοφίλων. Και στον στρατό συνέβει κάτι που επέτρεψε στην Κυβέρνηση Εθνικής Αμύνης να οργανώσει τον στρατόν και να επιβάλει την διήκηση της Επαναστατικής Κυβέρνησης σ' όλη τη Μακεδονία και σε τμήμα πέραν της Μακεδονίας, αρχίζουσα με την κατάληψη των νήσων του Αιγαίου όλων.

Αβραάμ Μπεναρόγια, Ελπίδες και πλάνες. εκδ. Στοχαστής σελ. 59-60
(διατηρήθηκε η ορθογραφία του πρωτότυπου κειμένου)

Αντλώντας στοιχεία από το παραπάνω κείμενο και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να διευκρινίσετε την έννοια «Εθνικός διχασμός»

(Από το σχολικό βιβλίο: σελ. 49-50, «Η συμμετοχή της Ελλάδας ... προηγούμενης περιόδου»)

«Η εκστρατεία της Ουκρανίας που οργάνωσαν οι Αγγλογάλλοι ιμπεριαλιστές για να καταπνίξουν την Οκτωβριανή επανάσταση και να παραδώσουν και πάλι τη Ρωσία στους δυνάστες της φεουδάρχες, είναι μια από τις πιο μαύρες σελίδες της Ευρωπαϊκής ιστορίας που δείχνει το στυγνό πρόσωπο του δυτικού ιμπεριαλισμού. Στην εκστρατεία αυτή έλαβε μέρος και η Ελλάδα. Όταν ο γαλλικός στόλος έπλευσε στη Μαύρη Θάλασσα και απεβίβασε στρατεύματα στην Οδησό, ο Βενιζέλος έστειλε (Ιανουάριος 1919) ειδικό εκστρατευτικό σώμα υπό το στρατηγό Νίδερ. (...) Ειδικά το ελληνικό εκστρατευτικό σώμα, υποχρεωμένο ν' αντιμετωπίσει αντίπαλους μαχητές που τους ενέπνεε το επαναστατικό τους καθήκον, ηττήθηκε επανειλημμένα σε όλες τις μάχες της Νότιας Ρωσίας και τελικά αναγκάστηκε να αποχωρήσει, αφού αποδεκατίστηκε σοβαρά. Η εκστρατεία στην Ουκρανία έδειξε το αληθινό πρόσωπο του Βενιζέλου και της πολιτικής του...»

Τάσος Βουρνάς, Ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας, 1909-1940, σελ. 208-209

Αντλώντας στοιχεία από το παραπάνω κείμενο και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να αναφερθείτε στον ιδιόμορφο δανεισμό της Ελλάδας κατά το 1917 καθώς και στον τρόπο που αξιοποιήθηκαν τα δάνεια.

(Από το σχολικό βιβλίο: σελ. 50, «Όταν, με την επέμβαση των συμμάχων ... στρατιωτικής εμπλοκής στη Μικρά Ασία.»)